

[Начало](#) > ... > [Предприемане На Съдебни Действия](#) > [Европейския Съдебен Атлас По Гражданскоправни Въпроси](#) > [Регламент „Брюксел I“ \(преработен Текст\)](#) > [Austria](#)

Регламент „Брюксел I“ (преработен текст)

Австрия

Австрия

ТЪРСЕНЕ НА КОМПЕТЕНТНИ СЪДИЛИЩА/ОРГАНИ

Инструментът за търсене по-долу ще ви помогне да намерите съдилища или органи, компетентни за даден европейски правен инструмент. Моля, имайте предвид, че въпреки че са положени всички усилия да се провери точността на резултатите, може да има изключения при определянето на компетентност, които не са обхванати.

Член 65, параграф 3 – Информация за това как съгласно националното им право да се определи действието на съдебните решения, посочени в член 65, параграф 2.

1.) Какво представлява по принцип „уведомяването на трети страни (УТС)“:

„Уведомяването на трети страни“ представлява официално уведомление за предстоящо или висящо съдебно производство, отправяно от една от страните в производството към трета страна, която до момента не е участвала в него. Уведомлението може да включва покана за встъпване в съдебното дело като трета страна. Уведомяващата страна представя на съда съответния писмен документ, който след това официално се връчва на третата страна от съда. Уведомяването на третата страна не поражда за нея задължение за встъпване в делото, а тя е юридически свободна да реши дали да се присъедини към производството и ако го направи, в подкрепа на коя от страните да встъпи. Трета страна, която се присъединява към делото, не става страна по спора, а само встъпила страна, като нейните изявления и действия не трябва да противоречат на изявленията и действията на главната страна. От встъпилата страна в процеса не може да се изисква да заплаща каквито и да било разходи. Ако обаче главната страна спечели делото, встъпилата страна има право на възстановяване на разходите от насрещната страна.

Лице, което е било уведомено като трета страна е по този начин му е била дадена възможност да окаже влияние върху хода на производството като встъпи в него, може, дори ако не е встъпило в производството, да предяви свои искания за обезщетение на вреди поради лошо водене на съдебния процес, само във връзка със съдебното производство преди въпросното лице да е встъпило в него или по въпроси по същество, върху които не е могло да повлияе дори като встъпила страна, или ако не е встъпило — въпроси, върху които е нямало да може да повлияе. Като подкрепя страната, по отношение на която встъпва в делото, встъпилата страна може да допринесе за успеха на въпросната страна в съдебното дело и съответно да избегне обратни искиове срещу себе си или най-малкото да подобри позициите си в такова съдебно дело.

2.) Какви са главните последици от съдебните решения за лицата, на които са изпратени УТС:

Уведомяването на трети страни предполага, че една от страните по висящо съдебно производство има основания да се опасява от неблагоприятен резултат от него, но също така има причина да очаква, че

ако резултатът е неблагоприятен, ще може да предяви иск срещу третата страна. Следователно страната, която извършва уведомяването на трета страна, е заинтересована или да не изгуби първоначалното съдебно дело (и в тази връзка встъпилата страна може да има възможност да помогне), или ако изгуби това съдебно дело, да си възстанови загубите, като спечели последващо производство срещу третата страна.

В същото време с изпращането на УТС уведомяващата страна възпрепятства уведомената трета страна да предяви в последващо производство искове за съответни вреди срещу нея на основание на лошо воден съдебен процес: трета страна, получила УТС и съответно възможност да повлияе върху резултата от съдебното дело, може да предявява искове за вреди на основание лошо водене на съдебния процес само във връзка със съдебните процедури, проведени преди встъпването ѝ като трета страна, или във връзка с въпроси по същество, които, дори като встъпила страна, не е могла да предотврати или не е можело да предотврати в качеството на встъпила страна. Встъпилата страна може да представя аргументи и процесуални документи, при условие че с това по никакъв начин не се противоречи на главната страна. В случай на последващо съдебно дело между главната и встъпилата страна, последиците от окончателното съдебно решение по първоначалното производство са приложими за встъпилата страна или за лицата, които, макар да са били поканени, не са встъпили в производството, доколкото тези лица, в качеството си на страни по последващо съдебно дело, не могат да се позовават на аргументи, противоречащи на основните елементи на решението по първоначалното съдебно дело.

3.) УТС няма задължителен характер по отношение на правната преценка по материалноправни въпроси в главното производство.

4.) Резултатът от първоначалното съдебно дело не е обвързващ за встъпилата страна, ако тя не е можела да представя аргументи, било поради етапа, в който се е намирало производството към момента на встъпването или поради изявления и действия на главната страна (например тъй като тази страна не се е позовала на определени факти или претенции).

5.) Както вече беше посочено, последиците от уведомяването на трета страна се прилагат, независимо от това дали третата страна участва в (главното) съдебно производство като встъпила страна, или не.

6.) Уведомяването на трета страна няма последици за отношенията между третата страна и насрещната страна на страната, която отправя УТС, освен ако третата страна не встъпи в подкрепа на насрещната страна.

Член 74 - Описание на националните правила и процедури относно изпълнението

В това отношение вижте съответната информация, предоставена от Австрия на Европейския портал за електронно правосъдие в раздел „Образуване на съдебно производство“ — „Принудително изпълнение на съдебни решения“ — „Процедури за изпълнение на съдебно решение“ на следния [URL](#).

Член 75, буква а) – Наименования и данни за връзка със съдилищата, в които трябва да бъдат подадени молбите по член 36, параграф 2, член 45, параграф 4 и член 47, параграф 1

- В Австрия това е районният съд (*Bezirksgericht*), в който се води изпълнителното производство. В случай на искания за постановяване на решение, че липсват основания за непризнаване (член 36, параграф 2), както и в случай на молба за отказ на признаване (член 45), компетентен е районният съд по регистрацията или мястото на установяване на страната, която е обвързана от съдебното решение.

Член 75, буква б) – Наименования и данни за връзка със съдилищата, пред които може да се обжалва решението по молбата за отказ за изпълнение съгласно член 49, параграф 2

- В Австрия това е по-висшестоящият окръжен съд (*Landesgericht*), като жалбата се подава чрез районния съд (*Bezirksgericht*), пред който се води изпълнителното производство.

Член 75, буква в) – Наименования и данни за връзка със съдилищата, пред които може да се обжалва на следващ етап съгласно член 50

- В Австрия това е Върховният съд (*Oberste Gerichtshof*), като жалбата се подава чрез районния съд (*Bezirksgericht*), в който се води изпълнителното производство.

Член 75, буква г) – Езици, приети за превод на удостоверенията, отнасящи се до съдебни решения, автентични актове и съдебни спогодби

Приема се единствено немски език.

Член 76, параграф 1, буква а) – Правила за компетентност, посочени в член 5, параграф 2 и член 6, параграф 2 от Регламента

- В Австрия: § 99 от Закона за компетентността на обикновените съдилища по граждански дела (*Jurisdiktionsnorm*).

Член 76, параграф 1, буква б) – Правила относно уведомяването на трети страни, посочени в член 65 от Регламента

- В Австрия: § 21 от Гражданския процесуален кодекс (*Zivilprozessordnung*).

Член 76, параграф 1, буква в) – Конвенции, посочени в член 69 от Регламента

- Конвенция между Германия и Австрия за взаимното признаване и изпълнението на съдебни решения, съдебни спогодби и автентични актове по граждански и търговски дела, подписана във Виена на 6 юни 1959 г.,
- Договор между Народна република България и Република Австрия за правна помощ по граждански дела и документи, подписан в София на 20 октомври 1967 г.,
- Конвенция между Белгия и Австрия за реципрочното признаване и изпълнение на съдебни решения, арбитражни решения и автентични актове по граждански и търговски дела, подписана във Виена на 16 юни 1959 г.,
- Конвенция между Обединеното кралство и Австрия за взаимното признаване и изпълнение на съдебни решения по граждански и търговски дела, подписана във Виена на 14 юли 1961 г., с Протокола за изменение, подписан в Лондон на 6 март 1970 г.;
- Конвенция между Нидерландия и Австрия за взаимното признаване и изпълнение на съдебни решения и автентични актове по граждански и търговски дела, подписана в Хага на 6 февруари 1963 г.,
- Конвенция между Франция и Австрия за признаването и изпълнението на съдебни решения и автентични актове по граждански и търговски дела, подписана във Виена на 15 юли 1966 г.,
- Конвенция между Люксембург и Австрия за признаването и изпълнението на съдебни решения и автентични актове по граждански и търговски дела, подписана в Люксембург на 29 юли 1971 г.,
- Конвенция между Италия и Австрия за признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела, на съдебни спогодби и на автентични актове, подписана в Рим на 16 ноември 1971 г.,
- Конвенция между Австрия и Швеция за признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански дела, подписана в Стокхолм на 16 септември 1982 г.,
- Конвенция между Австрия и Испания за признаването и изпълнението на съдебни решения, съдебни спогодби и подлежащи на изпълнение автентични актове по граждански и търговски дела, подписана във Виена на 17 февруари 1984 г.,
- Конвенция между Финландия и Австрия за признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански дела, подписана във Виена на 17 ноември 1986 г.,
- Договор между Федеративна народна република Югославия и Република Австрия за взаимно съдебно сътрудничество, подписан във Виена на 16 декември 1954 г.,
- Конвенция между Полската народна република и Република Австрия за взаимни отношения по граждански дела и за документи, подписана във Виена на 11 декември 1963 г.,
- Конвенция между Социалистическа република Румъния и Република Австрия за правна помощ по гражданскоправни и семейноправни въпроси и за валидността и връчването на документи и приложеният към нея Протокол, подписана във Виена на 17 ноември 1965 г.

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответната държава-членка. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Европейската комисия не поема каквато и да е отговорност по отношение на информация или данни, които се съдържат или споменават в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.